

اشتراک اطلاعات در گروه های همکاری پویا

علی زاغیان، سید محمد جعفر هاشمی گرم دره، فرشید بلدی

۱- عضو هیئت علمی دانشکده ریاضی کاربردی و رمز، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

۲- محقق دانشکده ریاضی کاربردی و رمز، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد رمز، دانشگاه صنعتی مالک اشتر

عکس
ارائه دهنده

f.baladi@chmail.ir

فرشید بلدی

خلاصه

در این مقاله به بررسی اشتراک اطلاعات در یک گروه همکاری پویا، با استفاده از دستگاه های موبایل مانند گوشی های هوشمند و تبلت پرداخته می شود و پروتکل اشتراک اطلاعات مبتنی بر گروه قابل اعتماد (TGIS) معرفی می شود که از این پروتکل در دستگاه های موبایل برای برقراری یک ارتباط مطمئن به منظور اشتراک اطلاعات در گروه استفاده می شود. در این طرح با بهره گرفتن از هویت سلسله مراتبی کاربران و استفاده از رمزنگاری مبتنی بر هویت سلسله مراتبی (HIBE)، اطمینان بین اعضای گروه برقرار می شود. به منظور کنترل دسترسی امن اطلاعاتی که در یک گروه یا گروه های مختلف به اشتراک گذاشته می شود، از رمزنگاری مبتنی بر مشخصه (ABE) استفاده می شود و کلیدهای خصوصی اعضای گروه، از طریق رابطه ای مطمئن با استفاده از رمزنگاری مبتنی بر هویت سلسله مراتبی توزیع می شوند.

کلمات کلیدی: گروه همکاری پویا، اشتراک اطلاعات، رمزنگاری مبتنی بر هویت سلسله مراتبی (HIBE)، رمزنگاری مبتنی بر مشخصه (ABE).

۱. مقدمه

در دهه گذشته توجه زیادی روی طراحی محاسبات سیار انجام شده است و انواع مختلفی از دستگاه های موبایل (مانند گوشی های هوشمند) و پروتکل های ارتباطی (۳G/۴G و Wi-Fi) در دسترس است. اگر چه در سال های اخیر از دستگاه های موبایل برای سرگرمی و کاربردهای اجتماعی استفاده می شود اما کاربردهای مهم تری نیز وجود دارد: برای مثال ارتش استفاده از گوشی های هوشمند را برای ارتباطات و همکاری ها در میدان جنگ شروع کرد. در اینجا به بررسی استفاده از دستگاه های موبایل برای ارتباطات در یک گروه پویا پرداخته می شود. چندین نیاز امنیتی برای ارتباطات گروه پویا و اشتراک اطلاعات با دستگاه های موبایل لازم است. برای مثال دستگاه ها باید قادر باشند که به طور امن ارتباط برقرار کنند و در یک گروه با یکدیگر همکاری کنند. اطلاعاتی که در یک گروه به اشتراک گذاشته می شود می تواند تنها برای اعضای گروه قابل دسترس باشد، این کار به وسیله رهبر گروه و مشخصه هایی که تعیین کرده امکان پذیر است. از این گذشته حتی در یک گروه، اطلاعات می تواند برای همه اعضای گروه به اشتراک گذاشته نشود و به دلیل سطوح دستیابی مختلف، تخصص و وظیفه ای که اعضای گروه به عهده دارند اطلاعات تنها برای بخشی از اعضای یک گروه به اشتراک گذاشته شود. برای مثال فرض کنید یک سرباز از یکی از یگان های ارتش بخواهد با سربازی از یگان دیگر (یگان شناسایی) همکاری کند و بعضی از اسلحه های دشمن را شناسایی کند در حالیکه نخواهد هیچ سرباز دیگری از این اطلاعات باخبر شود. بنابراین در گروه های ارتباطی پویا لازم است که ابتدا بین اعضای گروه اعتماد برقرار شود و سپس از ساختار کنترل دسترسی استفاده شود که به کاربران اجازه دهد اطلاعات خود را تنها با افراد مورد نظر خود در گروه به اشتراک گذارد. در این مقاله یک پروتکل اشتراک اطلاعات مبتنی بر گروه قابل اعتماد (TGIS)، معرفی می شود که با استفاده از رمزنگاری مبتنی بر هویت سلسله مراتبی (HIBE) [۱] اعتماد را بین سازمان های مستقل که قصد همکاری باهم دارند، ایجاد می کند، و با